

2. Średni koszt najmu, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie cen rynkowych stosowanych w danym garnizonie.

3. Ustalenia i ogłoszenia średnich kosztów najmu dokonuje się co najmniej raz w roku.

4. Ogłoszenia średnich kosztów najmu dokonuje się w sposób zwyczajowo przyjęty w danym garnizonie oraz informację w tej sprawie wywiesza się w siedzibie właściwego organu.

§ 8. 1. Przy ustalaniu wysokości świadczenia, o którym mowa w § 6 ust. 1, uwzględnia się:

- 1) uprawnienia żołnierza zawodowego w służbie stałej do powierzchni użytkowej osobnej kwatery stałej, którą oblicza się przez pomnożenie maksymalnej powierzchni mieszkalnej jemu przysługującej przez wskaźnik 1,66,
- 2) uprawnienia żołnierza zawodowego w służbie kontraktowej do powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, którą oblicza się przez pomnożenie liczby członków rodziny przez 7 m² powierzchni mieszkalnej i wskaźnik 1,66,
- 3) wysokość czynszu, jaki żołnierz zawodowy wnosiłby, gdyby mieszkanie to było osobną kwaterą stałą,
- 4) wynikający z umowy czynsz za najem (podnajem) 1 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego.

2. Jeżeli wynajmowany lokal mieszkalny nie jest większy od maksymalnej powierzchni użytkowej należnej żołnierzowi zawodowemu, wysokość świadczenia oblicza się przez pomnożenie powierzchni użytkowej tego lokalu przez średni koszt najmu 1 m² tej powierzchni w danym garnizonie, a następnie odjęcie czynszu regulowanego i innych opłat, jakie żołnierz uiszcząby, gdyby ten lokal stanowił kwaterę.

3. Jeżeli wynajmowany lokal mieszkalny jest większy od maksymalnej powierzchni użytkowej należnej żołnierzowi zawodowemu, wysokość świadczenia oblicza się przez pomnożenie maksymalnej powierzchni użytkowej, należnej żołnierzowi, przez średni koszt naj-

mu 1 m² tej powierzchni w danym garnizonie, a następnie odjęcie czynszu regulowanego i innych opłat, jakie żołnierz uiszcząby, gdyby lokal ten stanowił kwaterę.

4. W wypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, nie odejmuje się opłat, o których mowa w tych przepisach, jeżeli umowa najmu (podnajmu) przewiduje, że żołnierz zawodowy będzie uiszczą opłaty określone w § 6 ust. 2 pkt 3 niezależnie od ustalonego czynszu wolnego.

5. Wysokość świadczenia nie może być większa od czynszu wolnego, określonego w umowie najmu (podnajmu).

§ 9. 1. Świadczenie, o którym mowa w § 6 ust. 1, wypłaca się w terminie umożliwiającym dotrzymanie warunku umowy najmu (podnajmu) w zakresie płatności czynszu wolnego.

2. Świadczenie wypłaca się za okres do jednego roku z góry, jeżeli wynika to z umowy najmu (podnajmu).

3. W wypadku określonym w ust. 2, jeżeli żołnierz zawodowy utracił uprawnienie do świadczenia umożliwiającego pokrycie kosztów najmu (podnajmu) lokalu mieszkalnego albo przestał faktycznie zamieszkiwać w wynajętym (podnajętym) lokalu, jest obowiązany do zwrotu odpowiedniej części otrzymanego świadczenia, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym utracił uprawnienia lub opuścił lokal.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 10. 1. Właściwy organ wypłaca żołnierzom zawodowym świadczenia, o których mowa w rozporządzeniu, poprzez oddziały gospodarcze jednostek wojskowych.

2. Świadczenia określone w § 2 i § 6 ust. 1 przysługują osobom uprawnionym od 1 stycznia 1996 r.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Siemiątkowski*

818

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 17 grudnia 1996 r.

w sprawie szczegółowych warunków i trybu oddawania w najem lokali mieszkalnych pracownikom zatrudnionym w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz zwalniania tych lokali.

Na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez pojęcie właściwego organu rozumie się organy wojskowe właściwe w sprawach związanych z zakwaterowaniem żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w jednostkach wojskowych podporząd-

kowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz emerytów, rencistów wojskowych i członków ich rodzin, określone w odrębnych przepisach.

§ 2. Pracownikom zatrudnionym w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”, można wynajmować — w miarę istniejących możliwości — część lokali mieszkalnych przeznaczonych na stałe zakwaterowanie żołnierzy zawodowych.

§ 3. 1. Umowę najmu lokalu mieszkalnego z pracownikiem zawiera się na czas wykonywania pracy w jednostce organizacyjnej.

2. Umowa najmu lokalu mieszkalnego może być zawarta na czas nie oznaczony z pracownikiem, który:

- 1) przepracował co najmniej piętnaście lat w jednostce organizacyjnej,
- 2) nabył uprawnienia do emerytury lub renty inwalidzkiej wskutek wypadku przy pracy albo choroby zawodowej, pozostających w związku z zatrudnieniem w jednostce organizacyjnej.

§ 4. 1. Warunkiem zawarcia umowy najmu lokalu mieszkalnego z pracownikiem jest przepracowanie przez niego w jednostce organizacyjnej co najmniej pięciu lat, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Na wniosek przełożonego pracownika właściwy organ może zezwolić na zawarcie umowy najmu lokalu mieszkalnego z pracownikiem, który nie spełnia warunku określonego w ust. 1.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pracowników zatrudnionych na stanowiskach dozorców budynków mieszkalnych, z którymi umowę najmu lokalu mieszkalnego zawiera się na czas wykonywania czynności dozorczy.

§ 5. Lokale mieszkalne powinny być w pierwszej kolejności oddawane w najem pracownikom zatrudnionym na stanowiskach pracy związanych bezpośrednio z zachowaniem gotowości bojowej zatrudniającej ich jednostki wojskowej albo zatrudnionym w zawodach deficytowych w danej jednostce wojskowej lub na stanowiskach pracy wymagających szczególnych kwalifikacji.

§ 6. 1. Zainteresowany pracownik składa za pośrednictwem przełożonego wniosek o zawarcie umowy najmu lokalu mieszkalnego, adresowany do właściwego organu.

2. Właściwy organ przedstawia wniosek, o którym mowa w ust. 1, do zaopiniowania przez zakładową organizację związkową.

3. Organ, o którym mowa w ust. 2, rejestruje wnioski o zawarcie umowy najmu lokalu mieszkalnego i w terminach do dnia 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku sporządza (uaktualnia) wstępną listę kolejności

pracowników oczekujących na najem lokalu mieszkalnego, z uwzględnieniem kolejności otrzymanych wniosków oraz kryteriów określonych w § 4 i 5.

4. Wstępną listę kolejności, o której mowa w ust. 3, przekazuje się związkowej komisji mieszkaniowej powołanej przez właściwą organizację związkową, która w terminie trzydziestu dni, w uzgodnieniu z właściwym organem, może dokonać zmian na tej liście.

5. Właściwy organ uwzględnia zmiany dokonane przez związkową komisję mieszkaniową, jeżeli nie naruszają one § 4.

6. Lista ustalona w sposób określony w ust. 3—5 stanowi podstawę zawierania umów najmu lokali mieszkalnych w miarę ich pozyskiwania.

§ 7. 1. Podstawą zajęcia lokalu mieszkalnego jest umowa najmu podpisana przez właściwy organ.

2. Umowę najmu lokalu mieszkalnego rejestruje się w rejestrze takich umów, prowadzonym we właściwym organie.

§ 8. 1. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu do zawierania i wypowiedziania umów najmu lokali mieszkalnych oraz ich zajmowania, używania i opróżniania, a także określania praw i obowiązków wynajmującego i najemcy, stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 86, poz. 433 i Nr 133, poz. 654 oraz z 1996 r. Nr 56, poz. 257) i Kodeksu cywilnego.

2. Uprawnienia przewidziane w przepisach, o których mowa w ust. 1, dla organów gminy, zarządcy budynku lub właściciela lokalu mieszkalnego przysługują właściwemu organowi, z wyjątkiem przyznawania i wypłaty dodatków mieszkaniowych.

§ 9. Pracownik jest obowiązany zwolnić zajmowany lokal mieszkalny:

- 1) w razie rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, chyba że zajmował ten lokal na podstawie umowy najmu, o której mowa w § 3 ust. 2,
- 2) z upływem terminu wypowiedzenia umowy najmu lokalu mieszkalnego.

§ 10. Organy wymienione w § 1 mogą podejmować czynności, o których mowa w rozporządzeniu, z mocą od dnia 1 stycznia 1996 r.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: Z. Siemiątkowski